

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania na podstawie art. 87 i 91 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony i prawa do skutecznego środka prawnego gwarantowanych podstawowymi zasadami prawa europejskiego, wyrażonymi w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 6 i 13 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.
2. Zarzut drugi dotyczący niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonych aktów
3. Zarzut trzeci dotyczący nieprzestrzegania kryterium nałożenia sankcji określonego w art. 1 decyzji nr 2014/119/WPZiB i w motywie 4 rozporządzenia (UE) nr 208/2014.
4. Zarzut czwarty dotyczący zaistnienia błędu faktycznego w zakresie, w jakim wobec A. Portnowa nie prowadzono w chwili przyjęcia zaskarżonych aktów żadnego śledztwa na Ukrainie w sprawie takich czynów, jakie zostały mu zarzucone przez Radę.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa podstawowego do poszanowania własności, podstawowej zasady prawa wspólnotowego chronionej art. 17 Karty prawa podstawowych Unii Europejskiej i art. 1 protokołu dodatkowego nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2014 r. – Seca Benelux i in. przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-311/14)

(2014/C 194/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strony skarżące: Seca Benelux SPRL (Bruksela, Belgia), Groupe Seca SA (Valenciennes, Francja) i Seca Ingénierie SAS (Valenciennes) (przedstawiciel: E. van Nuffel d'Heynsbroeck, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strony skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 21 lutego 2014 r. o nieprzyjęciu ich oferty, którą złożyły w odniesieniu do udzielenia zamówienia na pomoc w technicznym zarządzaniu budynkami Parlamentu Europejskiego w Strasburgu (przetarg nr INLO.AO-2013-003-STR-UGIMS-03) i o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi;
- przed wydaniem wyroku, nakazanie przedstawienia przez Parlament następujących dokumentów:
 - wykazu głównych usług podobnych świadczonych przez innego oferenta w ciągu ostatnich trzech lat z podaniem kwot, dat oraz odbiorców, publicznych lub prywatnych;
 - dokumentu lub dokumentów potwierdzających wykształcenie i kwalifikacje zawodowe personelu proponowanego przez innego oferenta do wykonania zamówienia i zawierających dane wymagane na stronach 11-27 specyfikacji technicznych oraz w protokole z obowiązkowej wizyty na miejscu i odpowiedzi na pytania oferentów;

- dokumentu lub dokumentów potwierdzających, że Parlament rzeczywiście zweryfikował, czy wszystkie dane dotyczące wykształcenia i kwalifikacji zawodowych personelu proponowanego do wykonania zamówienia przez innego oferenta, które Parlament otrzymał, były zgodne z dokumentacją zamówienia, a w szczególności ze stronami 11-27 specyfikacji technicznych oraz protokołem z obowiązkowej wizyty na miejscu i odpowiedzi na pytania oferentów;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strony skarżące podnoszą dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezwyfikowania kryteriów wyboru, z naruszeniem przepisów art. 110 ust. 1 rozporządzenia nr 966/2012 ⁽¹⁾ i art. 148 rozporządzenia delegowanego nr 1268/2012 ⁽²⁾, dokumentacji zamówienia i zasady dobrej administracji.
2. Zarzut drugi dotyczący popełnienia oczywistego błędu w ocenie zdolności technicznych oferentów, z naruszeniem art. 110 ust. 1 rozporządzenia nr 966/2012, art. 146 ust. 2 i art. 148 rozporządzenia delegowanego nr 1268/2012 i zasad określonych w dokumentacji zamówienia, a także zasady dobrej administracji i zasady równego traktowania oferentów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2014 r. Federcoopesca i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-312/14)

(2014/C 194/47)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Federazione Nazionale delle Cooperative della Pesca (Federcoopesca) (Rzym, Włochy); Associazione Lega Pesca (Rzym); AGCI AGR IT AL (Rzym) (przedstawiciele: L. Caroli i S. Ventura, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 6 grudnia 2013 r. w sprawie wprowadzenia planu działań w celu uzupełnienia braków we włoskim systemie kontroli rybołówstwa (Action plan – C (2013) 8635 final) w odniesieniu w szczególności do pkt 13, 15, 16 i 17 planu działania załączonego do decyzji.
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Decyzja zaskarżona w niniejszym postępowaniu ma na celu uzupełnienie braków stwierdzonych przy stosowaniu przez włoskie organy przepisów wspólnej polityki rybołówstwa

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku lub niewystarczającego uzasadnienia

— W tym względzie skarżące twierdzą, że zaskarżony akt został wydany w celu poradzenia sobie z pewnymi nieprawidłowościami, napotkanymi przy stosowaniu niektórych przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. Rzeczony akt nie wskazuje jednak tych nieprawidłowości, co uniemożliwia ustalenie procesu logicznego, który doprowadził do jego wydania. Wspomniany zarzut nieważności jest tym poważniejszy, że akt ten stanowi odstępstwo od wcześniejszych aktów prawnych Unii.